

2.

Khwalba, česé a džak budź tebi, všehomócný, wěčny Božo, smilny Wótče, kiž sy na nas tak hnadnje pohladał a z wulkej lubosću swojeho jeničkeho narodženeho Syna pósłał, zo by nam swoju krasnosć zjewił a swój lud zbóžny sčinił wot jich hrěchow. Z hłubokim pokorjenjom džensa z nowa na twój hnady połny přichod spominamy a so we wěrjacym dowěrjenju wjeselimy teho wulkeho potajnstwa Božeje služby: Bóh je zjewjeny w ćěle, prawyčinjeny w Duchu, widženy wot jandželow, přédowany póhanam, wěrjeny wot swěta, horje wzaty do krasnosće.

Knježe Jezom Khryšće, kralo česće, Syno žiweho Boha, khwalene budź twoje bójske smilenje, zo sy so ponižił a wotročkowy štalt na so wzał, zo by k nam přišoł jako prawy a pomocnik, a my pola tebjě wotpočink namakali za naše duše. Na tebi so wjeselimy a we wěrje na twoje přeco krasniše zjewjenje čakamy. Čehń nutř do našeho cyłeho kraja, do našich cyrkwjow a šulow, do našich domow a wutrobow. Njedaj swětłu